

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

09 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 aprilie 2019, declarat de avocatul Sergiu Criclivii în numele inculpatului

Leonte Iulian

Termenul de examinare,
instanța de fond: 02.08.2019 – 30.01.2019,
instanța de apel: 21.03.2019 – 23.04.2019,
instanța de recurs: 02.08.2019 – 09.10.2019.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 30 ianuarie 2019, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Leonte Iulian a fost condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal la 6 luni închisoare, din 30.01.2019.

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, prin *adăugirea parțială a pedepsei neexecutate* aplicate conform deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30.10.2018, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 3 ani și 2 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita funcții legate de gestionarea drogurilor sau analogilor acestora pe un termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din 30.01.2019.

2. Instanța de fond a constatat că la 10 iulie 2018, orele 15.30, în cadrul efectuării actelor de constatare pe bd. xx, mun. Chișinău, la inculpatul Leonte Iulian, a fost depistat și ridicat de către angajații poliției un pachetel de polietilenă de tip zip-

lok în care se afla substanță vegetală mărunțită de culoare cafenie-gălbuie cu un miros specific, care conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1/-R-3287 din 02.08.2018 reprezintă produs etnobotanic care conține cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201, substanță etnobotanică neutilizată în scopuri medicale cu masa totală de 0,974 g, ceea ce reprezintă proporții mari.

Instanța a reținut că apărarea a solicitat examinării cauzei în procedura art. 364¹ Cod de procedură și a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, ca păstrarea, transportarea etnobotanicelor, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont că inculpatul anterior a fost condamnat pentru fapte similare, a recunoscut vina, s-a căit sincer, solicitând examinarea cauzei în temeiul prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, că infracțiunea comisă se califică drept una ușoară, concluzionând că scopul pedepsei penale va putea fi atins doar prin aplicarea pedepsei sub formă de închisoare.

De asemenea, instanța a rezumat prezența unui cumul de infracțiuni și nu cumul de sentințe (art. 85 CP), precum a solicitat acuzatorul de stat, din care motiv a conchis de a aplica prevederile art. 84 alin. (1), (4) Cod penal.

Ori, inculpatul a fost condamnat prin sentința Judecătorei Chișinău din 13.04.2018 și decizia Curții de Apel Chișinău din 30.10.2018, în temeiul art. 217 alin. (4), lit. b), 90 Cod penal, la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita funcții legate de gestionarea drogurilor pe un termen de 3 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probațiune de 5 ani.

Deci, sentința a intrat în vigoare la 30.10.2018, din momentul pronunțării deciziei instanței de apel.

Infracțiunea incriminată inculpatului, a fost comisă la 10 iulie 2018, astfel că acțiunile acestuia urmând a fi calificate drept cumul de infracțiuni, în corespundere cu art. 84 alin. (4) Cod penal, potrivit cărui conform prevederilor alin. 1-3 se stabilește pedeapsa și în cazul în care, după pronunțarea sentinței, se constată că persoana condamnată este vinovată și de comiterea unei alte infracțiuni săvârșite înainte de pronunțarea sentinței în prima cauză, în acest caz, în termenul pedepsei se include durata pedepsei executate, complet sau parțial, în baza primei sentințe.

3. Avocatul Sergiu Criclivii a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 100 ore.

Apelantul a invocat că infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (2) Cod penal, conform art. 16 alin. (2) Cod penal, se califică ca ușoară, care se pedepsește cu amendă în mărime de la 400 la 700 unități convenționale sau cu muncă meremunerată în folosul comunității de pînă la 150 de ore, sau cu închisoare de pînă la 1 an.

Ori, prima instanță nu a luat în considerare că, inculpatul este angajat în câmpul muncii, are loc permanent de trai în mun. Chișinău, că corectarea și reeducarea lui este posibilă fără aplicarea a unei pedepse sub formă de închisoare și neîntemeiat nu s-a expus asupra circumstanțelor de fapt și drept, că în împrejurările arătate nu este pasibil de a fi aplicată față de inculpat pedeapsa cu amenda sau muncă neremunerată în folosul comunității.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 aprilie 2019, apelul a fost admis, casată sentința în partea pedepsei definitive și pronunțată o nouă hotărâre.

Lui Leonte Iulian, condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal la 6 luni închisoare, în temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, pentru cumul de sentințe, prin adăugirea parțială a pedepsei fixate conform deciziei Curții de Apel Chișinău din 30.10.2018, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 3 ani și 1 lună închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita funcții legate de gestionarea drogurilor sau analogilor acestora pe un termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a statuat că instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 și 85 Cod penal.

Ori, prin sentința Judecătorei Chișinău din 13.04.2018, Leonte I. a fost condamnat în baza art. 217 alin. (4), lit. b), 90 Cod penal la 1 an închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita funcții legate de gestionarea drogurilor sau analogilor acestora pe un termen de 2 ani, cu suspendarea condiționată a executarea pedepsei închisorii pe un termen de probațiune de 2 ani.

Prin Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30.10.2018, s-a casat sentința în latura pedepsei și s-a pronunțat o nouă hotărâre, prin care lui Leonte I. i-a fost stabilită pedeapsa de 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita funcții legate de gestionarea drogurilor sau analoagelor acestora pe un termen de 3 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de 5 ani. În rest, sentința s-a menținut.

Inculpatul a comis infracțiunea constatată în prezenta cauză la 10.07.2018, adică după data pronunțării sentinței Judecătorei Chișinău din 13.04.2018.

În atare situație, primă instanță incorect a stabilit pedeapsa definitivă în condițiile art. 84 alin. (4) Cod penal, devreme ce în cauză există un cumul de sentințe, prevăzut la art.85 alin. (1) Cod penal. Ori, după pronunțarea sentinței din 13.04.2018, condamnatul Leonte I. a săvârșit o nouă infracțiune la 10.07.2018, fapt ce determină aplicarea art. 85 alin. (1) Cod penal, adică adăugirea, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin prezenta hotărâre a părții neexecutate a pedepsei stabilite în cauza anterioară.

Așadar, prima instanță a aplicat greșit prevederile legale cu privire la individualizarea pedepselor penale, prin ce a admis o eroare judiciară care urmează a fi corectată.

Totodată, soluționând chestiunea cu privire la pedeapsa penală definitivă, ce urmează a fi stabilită inculpatului, se v-a ține cont și de dispozițiile art. 7, 61, 70, 75 și 85 Cod penal, că scopul pedepsei este atât corectarea condamnatului, cât și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, iar, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, infracțiunea săvârșită de inculpat are un impact negativ asupra societății.

Inculpatul anterior a fost judecat, este angajat în câmpul muncii și se caracterizează pozitiv, infracțiunea comisă se clasifică ca fiind una ușoară, cauza s-a judecat în procedura prevăzută de articolul 364¹ Cod de procedură penală, pe baza

probelor administrate în faza de urmărire penală, astfel, conform prevederilor din alin. (8), inculpatul beneficiind de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Pe această linie de considerente, față de inculpat urmează a fi aplicate prevederile art. 85 Cod penal, și stabilită pedeapsa definitivă cu închisoare, neexistând alte temeieri de a interveni în sentință.

5. Avocatul Sergiu Criclivîi a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea integrală a acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel.

Recurentul a invocat că atât prima instanță, cât și instanța de apel nu au argumentat de ce la caz este posibil aplicarea doar a pedepsei cu închisoare, dar nu e posibilă aplicarea pedepsei cu amenda sau muncă neremunerată în folosul comunității, precum nu au luat în considerație nici poziția și motivele apărării și a inculpatului întru aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și cu privire la argumentele invocate în recursul apărării (*pct. 5 din decizie*), în care nici nu se conțin referiri la erori de drept concrete, clar definite și critici asupra circumstanțelor expres invocate în descriptivul deciziei contestate, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **4.** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel corect a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând cont de prevederile art. 61, 75, 85 alin. (1), (3), 90 alin. (10) Cod penal, 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform căror persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și

reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare. În cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă o nouă infracțiune intenționată, instanța de judecată îi stabilește o pedeapsă în condițiile art. 85 Cod penal. Dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară. Pedeapsa definitivă în cazul unui cumul de sentințe trebuie să fie mai mare decât pedeapsa stabilită pentru săvârșirea unei noi infracțiuni și decât partea neexecutată a pedepsei pronunțate prin sentința anterioară a instanței de judecată.

În consecutivitatea enunțată, instanța de apel just a concluzionat că în cazul în care inculpatul a recunoscut vina, s-a căit de cele comise, este angajat în câmpul muncii și se caracterizează pozitiv, infracțiunea se califică ca una ușoară, dar a săvârșit-o în termenul de probă, chiar și în prezența circumstanțelor invocate de avocat, pedeapsa definitivă urmează a fi cea cu închisoare. Ori, art. 90 alin. (10), 85 alin. (1) și (3) Cod penal, prescriu imperativ că pedeapsa definitivă în cazul unui cumul de sentințe trebuie să fie mai mare decât pedeapsa stabilită pentru săvârșirea unei noi infracțiuni și decât partea neexecutată a pedepsei pronunțate prin sentința anterioară a instanței de judecată.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (*pct. 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în *pct. 5.* din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei.

Totodată, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei în alt sens decât cel pe care îl propune procurorul este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul vizat au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 4. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra circumstanțelor și probelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate

servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel, că decizia atacată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că au fost aplicate pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Sergiu Criclivîi, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 aprilie 2019, în privința inculpatului Leonte Iulian xx, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 25 octombrie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

